

Horari

Dimarts a Divendres
de 9 a 14 i de 17 a 20 h.

Dissabte
de 10 a 13 i de 17 a 20 h.

Diumenge de 10,30 a 13,30 h.

Dilluns tancat

mucbe

Ajuntament
de Benicarló

DIPUTACIÓ
D
CASTELLÓ

ASHLAND

IFE Benicarló S.A.

Mucbe
Plaça La Pau, 2
12580 Benicarló
Tel/Fax 964 460 448
benicarlo.mucbe@cv.gva.es
www.ajuntamentdebenicarlo.org

mucbe

Coordinació:
Lorena Luján Edo

Assessorament lingüístic::
Anna Calvo Bermejo

Disseny gràfic:
Sergio Princep

Imprimeix:
4 Colors

Les Rambles, Barcelona (Acrílic, 48 x 38,5) | Las Ramblas, Barcelona (Acrílic, 48 x 38,5)

Exposició de pintura

EL COLOR DE LA LLUM

Lluís Santapau

31 de juliol | 28 de setembre 2008

El color de la llum (1906-1993)

2

Lluís Santapau neix a Vinaròs el 1906, fill de Josep Santapau, sabater del barri de la Barceloneta, i d'Emília Egea, natural de Vinaròs. La infància de Santapau transcorre en l'ambient senzill de Vinaròs, on la seva curiositat innata i el seu instint creatiu, el fan il·lusionar-se per tot, pel color del cel, l'olor del camp, els pescadors, la mar, etc. curiositat que l'impulsa a interpretar la realitat.

Als 13 anys, acabada l'escola, entra a treballar com aprenent de pastisser. Als 15 anys es trasllada a Barcelona per treballar en diverses pastisseries. Allà busca superar-se continuadament i adquirir habilitats creatives en la decoració de pastissos, cosa que fomentaria el seu interès per la pintura.

A partir de 1930 comença a pintar assíduament els dies de festa. Realitza passeigs i caminades pels carrers de Barcelona, sobretot per les Rambles, el parc de la Ciutadella, la plaça de Catalunya, el Barri Gòtic i les zones del port i l'Eixample.

En els inicis es mostra interessat per les diferents tonalitats de la llum, per això observa el paisatge a diferents hores del dia. Després comença a treballar les formes per a passar més endavant a expressar. Així doncs, comença amb la tècnica de l'oli, material amb què continuarà al llarg de la seva vida, tot i que serà amb la cera quan la seua obra assoleix un grau de major interès.

Amb els transcurts dels anys, la seua vocació artística és imparable, coneix a Sanvisens, que es convertirà en un company inseparable amb qui sortirà a pintar paisatges. Santpau acudeix com a col·laborador a les classes de dibuix i pintura que organitza l'acadèmia de Sanvisens. És en aquesta època quan Barcelona viu una gran transformació artística. La ciutat aglutina les avantguardes europees, consolida els postimpressionistes, catapulta els surrealistes i potència els abstractes.

En 1952 s'inscriu com a soci en el Reial Cercle Artístic de Barcelona, on practicarà la figura i el retrat fins als últims anys de la seua vida. En el Cercle pintarà els nus integrals, els grups de dones nues, els nus d'estudi i els retrats. Ací va ser també on es va imbuir de la influència de Mestre Cabanas.

El tractament de la cera en calent, que aplicava decantant-la sobre l'obra pictòrica, va arribar a definir un cert estil Santapau. De fet, hom ha considerat aquesta característica una influència del seu treball en el món de la pastisseria.

Al principi dels anys seixanta, després de l'ampli desenvolupament de l'abstracció, retorna cap a la pintura figurativa, però amb la incorporació de noves actituds marcades pel neodadaisme, el neosurrealisme, el realisme-simbolista, el pop-art i la neofiguració. Aquest retorn està motivat per la necessitat de contactar amb la realitat exterior.

La pintura de Santapau aposta clarament pel mediterranisme, amb una visió de la natura influenciada pel fauvisme i el cubisme, que consolida una visió constructivista de l'entorn, sense arribar a ser geomètrica ni lineal.

Lluís Santapau ha treballat tota la seua vida pictòrica buscant-se a si mateix, tant en les sèries de paisatges com en els nus. Destaquen el tractament del color i la conceptualització de les formes. La seua vida mai ha sigut aventurera, arriscada, tumultuosa, tampoc posseeix una biografia escandalosa, sempre ha estat un home senzill, parc en paraules, creador i de dies tranquils.

Sèrie Gitanes (Cera, 65x50)
Serie Gitanas (Cera, 65x50)

Sèrie Gitanes (Cera, 65x50)
Serie Gitanas (Cera, 65x50)

23

El color de la llum (1906-1993)

Lluís Santapau nace en Vinaròs en 1906, hijo de Josep Santapau, zapatero del barrio de la Barceloneta, y de Emilia Egea, natural del Vinaròs. La infancia de Santapau transcurre en el ambiente sencillo de Vinaròs, donde su curiosidad innata y su instinto creativo, lo hacen ilusionarse por todo, por el color del cielo, el olor del campo, los pescadores, impregnándose del mar, etc. curiosidad que le impulsa a interpretar la realidad.

A los 13 años, terminada la escuela, entra a trabajar como aprendiz de pastelero. A los 15 años se desplaza a Barcelona para trabajar en varias pastelerías, buscando superarse continuamente y adquirir habilidades creativas en la decoración de pasteles que le conduciría a interesarse por la pintura. A partir de 1930 comienza a pintar asiduamente los días de fiesta. Efectúa paseos y caminatas por las calles de Barcelona con gran asiduidad, concentrándose en; les Rambles, Parc de Ciutadella, plaza Cataluña, Barrio Gótico y las zonas del puerto y del Eixample.

En los inicios se muestra interesado por las diferentes tonalidades de la luz, observando el paisaje a distintas horas del día. Después comienza a trabajar las formas para pasar más adelante a expresar. Comienza con la técnica del óleo, material con el que continuará a lo largo de su vida. Pero es con la cera cuando su obra alcanza un grado de mayor interés.

Con el paso de los años su vocación artística es imparable, conoce a Sanvisens, que se convertirá en un compañero inseparable. Salen juntos a pintar paisajes y Santapau acude como colaborador a las clases de dibujo y pintura de la academia de Sanvisens. Es en esta época cuando Barcelona vive una gran transformación artística. La ciudad aglutina las vanguardias europeas, consolida a los postimpresionistas, catapulta a los surrealistas y potencia a los abstractos.

En 1952 se inscribe como socio en el Reial Cercle Artístic de Barcelona, donde practicará la figura y el retrato hasta los últimos años de su vida. Es en el Cercle donde pintará los desnudos integrales, los grupos de mujeres desnudas, los desnudos de estudio y los retratos. También recibió influencia de Mestre Cabanas.

El tratamiento de la cera en caliente llegó a definir un cierto estilo Santapau, quizá como influencia de su trabajo en el mundo de la pastelería. La aplicaba decantándola sobre la obra pictórica.

A principio de los años sesenta, tras el amplio desarrollo de la abstracción, retorna hacia la pintura figurativa, pero con la incorporación de nuevas actitudes marcadas por el neodadaísmo, neosurrealismo, realismo-simbolista, pop-art y neofiguración. Este retorno viene dado por la necesidad de contactar con la realidad exterior.

La pintura de Santapau apuesta claramente por el “Mediterraneisme”, con una visión de la naturaleza influenciada por el fauvismo y el cubismo, consolidando una visión constructivista del entorno, sin llegar a ser geométrica ni lineal.

Lluís Santapau ha trabajado toda su vida pictórica buscándose a sí mismo, tanto en las series de paisajes como en los desnudos. Destacan el tratamiento del color y la conceptualización de las formas. Su vida nunca ha sido aventurera, arriesgada, tumultuosa, tampoco posee una biografía escandalosa, siempre ha sido un hombre sencillo, parco en palabras, creador, y de días tranquilos.

Sèrie Gitanes (Cera, 65x50)
Serie Gitanas (Cera, 65x50)

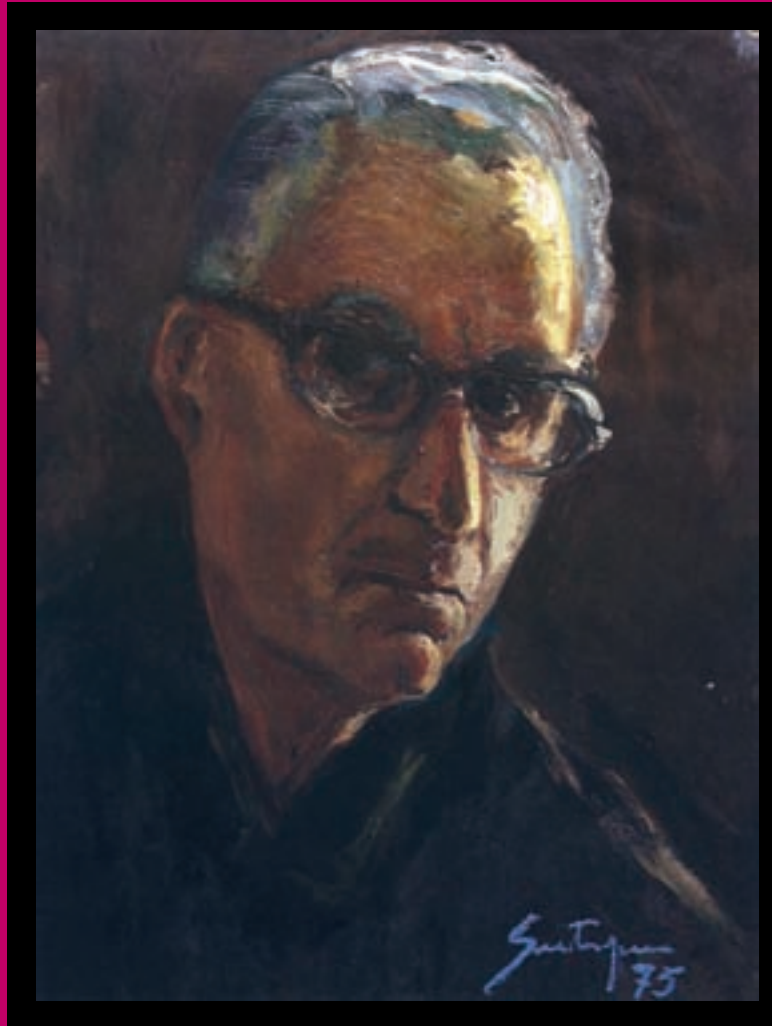

Presentació

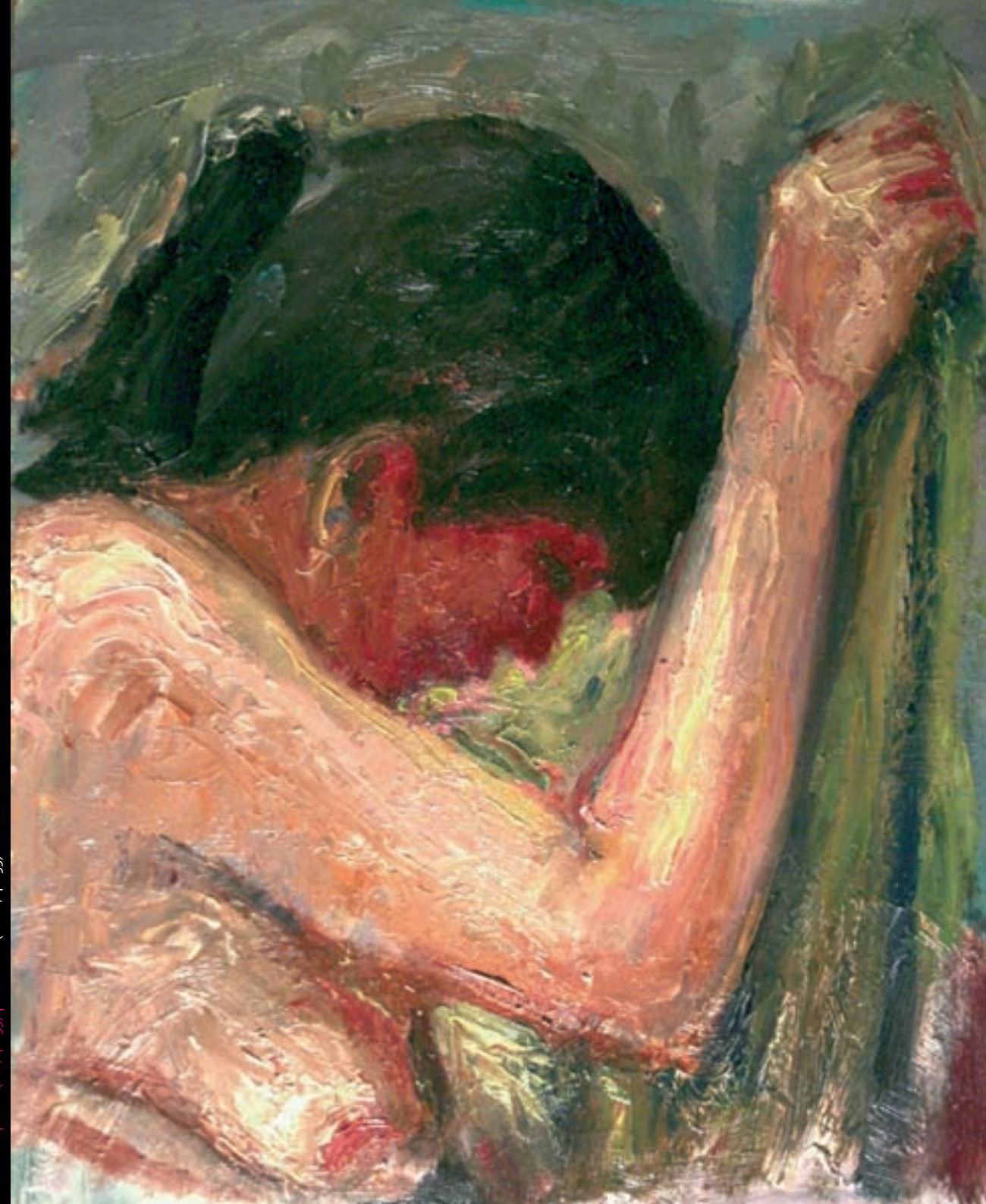
Home introspectiu i autodidacta per natura, no es mostrava excessivament partidari de comunicar els seus pensaments o de mostrar les seues innovacions i evolució pictòrica a la resta del món. Perquè Lluís va tenir poques hores per a dedicar-se a la pintura, ja que el seu ofici li absorbia molt de temps. Mai li va preocupar comercialitzar la seua obra, fet que va provocar que no transcendira com calia en el món pictòric i en els cercles de col·leccionistes. És després de la seva mort, quan reapareix la seva obra en el món pictòric.

Presentación

Hombre introspectivo y autodidacta por naturaleza, no se mostraba excesivamente partidaria de comunicar sus pensamientos o de mostrar sus innovaciones y evolución pictórica a los demás. Porque Lluís tuvo pocas horas para dedicarse a la pintura, dado que su oficio le absorbía mucho tiempo. Nunca le preocupó comercializar su obra, por lo que no trascendió como hubiera debido en el mundo pictórico y en los círculos de coleccionistas. Es después de su muerte, cuando reaparece su obra en el mundo pictórico.

Autorretrat 1975, Oli | Autorretrato 1975, Óleo

Dones i gitanes

Santapau es relaciona amb els plantejaments pictòrics de Nonell, artista que es caracteritza per presentar una perfecta simbiosi entre el tractament de la llum i del color amb la profunditat en els diferents grups socials, potenciant les característiques definitòries dels seus trets i de la seua cultura. Santapau pinta gitanes, en les quals ressalta el realisme tradicional espanyol complementat amb caràcters marcadament expressionistes.

Mujeres y gitanas

Santapau se relaciona con los planteamientos pictóricos de Nonell, artista que se caracteriza por presentar una perfecta simbiosis entre el tratamiento de la luz y del color con la profundidad en los diferentes grupos sociales, potenciando sus características definitorias de sus rasgos y de su cultura. Santapau pinta gitanas, a las que resalta el realismo tradicional español, complementado con caracteres marcadamente expresionistas.

Despullat (Cera - acrílic, 65x50) | Desnudo (Cera - acrílico, 65x50)

Despullat (Cera, 65x50) | Desnudo (Cera, 65x50)

5

Sèrie negra

La sèrie negra de paisatges presenta unes connotacions de dramatisme relacionades amb l'esperit inquiet i turmentat de l'artista.

Mitjançant l'oli diluït en aiguarràs, utilitzant el color negre o marró com a dominant, o conferint-li una lleugera capa de pigment groc emmarronit, l'artista utilitza una traça ràpida i àgil.

El Poal, Castelldefels, Barcelona (Oli, 65 x 50)

El Poal, Castelldefels, Barcelona (Óleo, 65 x 50)

El Port, Barcelona (Oli, 65 x 50)

El Puerto, Barcelona (Óleo, 65 x 50)

Toledo (Oli, 65 x 50) | Toledo (Óleo, 65 x 50)

El Saldona, Vinaròs (Oli, 65 x 50) | El Saldona, Vinaròs (Óleo, 65 x 50)

Serie negra

La serie negra de paisajes presenta unas connotaciones de dramatismo relacionadas con el espíritu inquieto y atormentado del artista. A través del óleo diluido en aguarrás, empleando el color negro o marrón como dominante, o confiriéndole una ligera capa de pigmento amarillo amarronado, el artista utiliza un trazo rápido y ágil.

6

Les Rambles de Barcelona (Oli, 24 x 33)
Las Ramblas de Barcelona (Óleo, 24 x 33)

19

"Mercat de la Boqueria" (Oli, 60x70) | "Mercat de la Boqueria" (Óleo, 60x70)

Cera, 50 x 65

"Mercat de la Boqueria" (Acrílico, 25x33)
"Mercat de la Boqueria" (Acrílico, 25x33)

Rambles (Acrílic, 25 x 33) | Ramblas (Acrílico, 25 x 33)

Paisatges d'interior

Una de les sèries més personals de Lluís Santapau correspon a la temàtica que reflexa l'ambient dels pintors en les sessions amb les models en les dependències del Reial Cercle Artístic de Barcelona. En aquestes sèries l'artista reflexa no sols la model nua, sinó tot el conjunt d'artistes que intervenen en la presa d'apunts.

L'actitud dels pintors es dinàmica i sense perspectiva, atès que són obres planes, que ressalten el simbolisme del que s'expressa. Santapau no descriu el que veu, sinó que ho interpreta.

"Estudis de model" (Oli, 33x25)
"Estudios de modelo" (Óleo, 33x25)

"Estudis de model" (Oli, 33x25) | "Estudios de modelo" (Óleo, 33x25)

"Estudis de model" (Oli, 41x22) | "Estudis de model" (Óleo, 41x22)

"Estudis de model" (Oli, 41x22) | "Estudis de model" (Óleo, 41x22)

Paisajes de interior

Una de las series más personales de Lluís Santapau corresponde a la temática que refleja el ambiente de los pintores en las sesiones con modelos en las dependencias del Reial Cercle Artístic de Barcelona. En estas series el artista refleja no sólo a la modelo desnuda, sino a todo el conjunto de artistas que intervienen en la toma de apuntes.

La actitud de los pintores es dinámica, y sin perspectiva, dado que son obras planas, resaltando el simbolismo de lo expresado. Santapau no describe lo que ve, sino que lo interpreta.

"Plaça Palau" (Cera, 38x65)
"Plaça Palau" (Cera, 38x65)

Les Rambles, Barcelona (Cera, 48 x 38,5)
Las Ramblas, Barcelona (Cera, 48 x 38,5)

Portal de l'Àngel (Oli, 25 x 35) | Portal del Àngel (Óleo, 25 x 35)

Retrats de dona

L'obra basada en els retrats, centrada quasi exclusivament en els rostres de dona, suposa una reafirmació de la seua personalitat, ja que concep la dona com el punt de referència de la seua recerca de la plasmació de la bellesa interior. Intenta reflectir estats d'ànim, actituds i trets culturals diversos, d'ací la seva preferència per les dones exòtiques, les dones orientals i les gitanes.

Retratos de mujer

La obra basada en los retratos, centrada casi exclusivamente a los rostros de mujer, supone una reafirmación de su personalidad, ya que concibe a la mujer como el punto de referencia de su búsqueda de la plasmación de la belleza interior. Intenta reflejar estados de ánimo, actitudes y rasgos culturales distintos, de ahí su preferencia por las mujeres exóticas, las mujeres orientales y las gitanas.

"Caras" (Cera, 36x25) | "Caras" (Cera, 36x25)

"Caras" (Cera, 36x25) | "Caras" (Cera, 36x25)

"Cara" (Cera, 33x25) | "Cara" (Cera, 33x25)

Paisatges i rambles de Barcelona

Sobresurt la sèrie dedicada a les rambles de Barcelona, en la qual contrasta el violeta i el rosa, que combina amb els blaus, rojos, verds i grocs.

Treballa el color per zones, buscant la superposició dels colors, el que li permet ressaltar les textures. Tracta d'intensificar la sinuositat de les formes del paisatge humà multicolor, dels arbres i de les flors de les floristeries.

Aquesta sèrie comença a realitzar-la a partir de 1965-70 i presenta una coloració inusual, completament mediterrània que intenta copsar la mobilitat de la ciutat, representada pels nuclis de persones i la rapidesa dels taxis.

Paisajes y ramblas de Barcelona

Sobresale la serie dedicada a las ramblas de Barcelona, en la que contrasta el violeta y el rosa, combinándolos con los azules, rojos, verdes y amarillos.

Trabaja el color por zonas, buscando la superposición de los colores, lo que permite que resalten las texturas. Trata de intensificar la sinuosidad de las formas del paisaje abigarrado humano multicolor, de los árboles y de las flores de las floristerías.

Esta serie empieza a realizarla a partir de 1965-70, presentando un colorido inusual, completamente mediterráneo intentando captar la movilidad de la ciudad, representada por los núcleos de personas y la rapidez de los taxis.

Les Rambles de Barcelona (Oli, 50 x 65) | Las Ramblas de Barcelona (Óleo, 50 x 65)

"Port de pescadors" (Cera 50x65)
"Puerto de pescadores" (Cera 50x65)

"Vaixells en les drassanes, Barcelona" (Cera, 40x27)
"Barcos en el dique, Barcelona" (Cera, 40x27)

Grups de dones

En el Reial Cercle Artístic de Barcelona es reuneix amb els pintors de la seua generació per realitzar composicions del natural a partir de models nues. No busca la traça figurativa, sinó la combinació dels materials. Mostra d'açò són els fons escassament treballats i les traces grosses i negres que delimiten les figures de les dones.

Els grups de dones nues estan formats per diverses col·leccions, caracteritzades cada una d'aquestes per incorporar una investigació determinada del color.

Grupos de mujeres

En el Reial Cercle Artístic de Barcelona se reúne junto los pintores de su generación para realizar composiciones del natural a partir de modelos desnudas. No busca el trazo figurativo, sino la combinación de los materiales, muestra de ello son los fondos escasamente trabajados y los trazos gruesos y negros que delimitan las figuras de las mujeres.

Los grupos de mujeres desnudas están formados por varias colecciones, caracterizas cada una de ellas por incorporar una investigación determinada del color.

Cera, 33 x 25 | Cera, 33 x 25

Viatge a París

La sèrie de paisatges de París pertany al 1962 i es centra en la descripció dels ambients urbans característics de la capital del Sena: el Moulin Rouge, Montmartre, la Torre Eiffel, el Sena, etc.

Plasma escenes urbanes de gran dinamisme, perfila les cases en negre, utilitzant les games de colors rosacis, violetes i verds. A més, treballa la densitat de la composició, buscant el relleu matèric i combinant la cera calenta i freda.

Viaje a París

La serie de paisajes de París pertenece a 1962, se centra en la descripción de los ambientes urbanos característicos de la capital del Sena; el Moulin Rouge, Montmartre, la Tour Eiffel, el Sena, etc.

Plasma escenas urbanas de gran dinamismo, perfila las casas en negro, usando las gamas de colores rosáceos, violetas y verdes. Trabaja la densidad de la composición, buscando el relieve matérico y combinando la cera caliente y fría.

Rue Chevalier, París (Cera, 50 x 33) | Rue Chevalier, París (Cera, 50 x 33)

Rue Lafayette, París (Cera, 50 x 33) | Rue Lafayette, París (Cera, 50 x 33)

El port de Barcelona

El port de Barcelona és una altra de les constants temàtiques del pintor, en la qual no busca realitzar la clàssica marina, ni plasmar les barques dels pescadors, sinó que aborda aspectes parcials, mai vistes generals. Així doncs, presenta escenes de càrrega i descàrrega, vaixells ancorats encastats, diferents actituds dels pescadors preparant les labors de la feina, etc.

El tractament de la matèria és dens, estructurat per zones, amb una gama de colors austers i foscos, on la llum no és intensa i els cels grisos ens transmeten moments de tardor melancòlics.

El puerto de Barcelona

El puerto de Barcelona es otra de las constantes temáticas del pintor, no busca realizar la clásica marina, ni plasmar las barcas de los pescadores, sino que aborda aspectos parciales, nunca vistas generales. Presenta escenas de carga y descarga, barcos anclados empotrados, diferentes actitudes de los pescadores preparando las labores de la faena, etc.

El tratamiento de la materia es denso, estructurado por zonas, con una gama de colores austeros y oscuros, donde la luz no es intensa y los cielos grisáceos nos transmiten momentos de otoño melancólicos.

Vaixell roig, Barcelona (25 x 33)
Barco rojo, Barcelona (25 x 33)

